

Sermons in Stones #9 vraag 1 en 3
De mind als meester is een ramp.
8 December 1986 PM.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Als ik naar uw toespraken luister, neemt u me mee op een onbeschrijflijke reis. Als later iemand me vraagt wat u gezegd heeft, herinner ik het me nauwelijks. Maar als mensen me persoonlijke vragen stellen, komen er antwoorden uit mijn mond die me het meeste verbazen. Osho, ben ik een papagaai van uw woorden aan het worden?

Het luisteren naar mij is minder een luisteren en meer een drinken. Ofschoon het een verbale communicatie is, dat is slechts de oppervlakkige kant ervan. Eronder verborgen is de ware communie waar de betekenissen geabsorbeerd worden en woorden vergeten zijn.

Je kunt niet mijn papgaai worden – tenminste niet zolang ik leef. Het is onmogelijk mijn papagaai te worden. Je zult gek worden! Mijn woorden zijn zo vol tegenstellingen. En het is een zeker teken dat je niet een papagaai wordt omdat je mijn woorden niet herinnert. De papagaai herinnert alleen de woorden, maar wat er ook naar jou wordt gecommuniceerd wordt geabsorbeerd.

Het is een deel geworden van jouw bloed, jouw beenderen, jouw merg – niet een deel van je geheugen. Tenzij het je bloed wordt, je beenderen, en je merg kan het je niet transformeren. En de transformatie is aan het gebeuren. Je bent er bewust van, dat in het beantwoorden van een persoonlijke vraag of het reageren op een situatie, iets uit jou komt dat niet van jou is. Je bent zelfs verbaasd over je eigen woorden – omdat stil luisterend, geen aandacht gevend aan de woorden maar aan de woordloze boodschap die ze bevatten, langzaam jouw bewustzijn zelf gaat veranderen. Je zult niet geleerder worden hier. Je zult een nieuw mens worden, een mens die de betekenis van het leven kent, een mens die de grote zegening van stilte en sereniteit heeft ervaren. Zijn daden zullen zeker zijn bewustzijn reflecteren. En als je mijn woorden niet kunt herinneren, wees er dan niet bezorgd door. Je bent gevoed door de betekenis, en het is de betekenis die jou zal veranderen, je daden, jouw reacties. Het is niet de macht van de woorden die iemand transformeert. Het is niet nodig bang te zijn, je bent op het juiste spoor. Een ding moet begrepen worden: je onthoudt slechts dingen die je niet begrepen hebt. Dingen die je begrepen hebt hoeven niet onthouden te worden – ze zullen functioneren, ze zullen in je ogen zijn. Ze zullen in je gebaren zijn, ze zullen in je leven zijn, ze zullen in jouw liefde zijn, ze zullen zijn in alles wat je doet; maar ze zullen niet een deel van je geheugensysteem zijn. Ze zijn veel hoger dan het geheugen omdat ze niet tot de mind behoren.

Mind is het laagste gedeelte van jouw bewustzijn. Het is goed zo ver het de wereld betreft, maar het is van geen enkel nut als je denkt om op een innerlijke pelgrimstocht te gaan. Je zult die mind achter moeten laten. Zijn hele training is voor de buitenwereld. Het zal allerlei soorten hindernissen creëren als je begint naar binnen te gaan. Het is een getrainde buitenstaander.

Dus het is goed dat woorden niet door jouw geheugensysteem worden opgepakt. Jouw luisteren is zo totaal dat de woorden direct naar je wezen zelf gaan, naar jouw bewustzijn – ze hebben het mechanisme van de mind niet nodig. Het mechanisme van de mind is goed zover het de objectieve wereld betreft, maar in het innerlijk, in het binnenste van jouw wezen heeft de mind geen toegang. De mind is nooit binnengegaan in de meest innerlijke kern van enig menselijk wezen in de gehele geschiedenis; de natuur zelf van zijn functioneren belet dit. Ze is van nature extrovert. Op het moment dat je naar binnengaat scheid jij je af van jouw mind systeem, je laat het achter. Nu beweeg jij je op de vleugels van het bewustzijn.

Als wat ik tegen je zeg een werkelijkheid wordt in jouw leven, wat maakt het uit of je mijn woorden herinnert of niet? Het is perfect goed ze niet te herinneren; elke herinnering aan de woorden zal een obstructie zijn. Laat slechts zuivere betekenis zich tot de diepste kern van jouw wezen uitspreiden, waar woorden geen toegang hebben, waar slechts woordeloze betekenis in staat is binnen te gaan.

Een bisschop, denkend een Zenmeester te bekeren – omdat hij duizenden discipelen zag, bedacht dat het beter was als deze oude man bekeerd zou worden; dan zouden al zijn discipelen ook bekeerd worden. Met groot respect benaderde hij de meester. Hij had de Heilige Bijbel meegebracht. Hij opende het hoofdstuk wat de Bergrede bevatte. Hij wenste de Zenmeester het beste van Jezus te laten zien en als hij het eens was ... en het is erg moeilijk het oneens te zijn met de Bergrede. Het argument in zijn mind was dat het moeilijk, bijna onmogelijk om het niet eens te zijn met de Bergrede tenzij je een superbe, logische mind hebt, iets parallel met het genie van Friedrich Nietzsche – dan ben je misschien in staat het oneens te zijn.

Nietzsche is de enige mens in de hele geschiedenis die het niet met Jezus eens is, en niet op zwakke punten maar op de sterkste. De gewone weg is om uitwegen te vinden, zwakheden en erop te hameren. Als je ze niet kunt vinden, creëer ze – niemand is erg geïnteresseerd om naar de originele bronnen te gaan om te kijken. De wereld leeft op kranten.

Jezus zegt: “De mens kan niet alleen van brood leven,” Ik zeg je, een mens kan zonder brood maar niet zonder de krant leven. De krant is zijn hele wijsheid. Dit zijn de mensen die niet kunnen argumenteren tegen Jezus, Zarathustra of Lao Tzu.

Bijvoorbeeld, Jezus zegt, dat God liefde is, God is rechtvaardig, altijd fair, altijd vol compassie. De God van het Oude Testament is een erg boze God – nooit vergevend, nooit vergetend; niemand kan aan de straf voor zijn foute daden ontkomen. De voorstelling van Jezus’ God is veel meer verfijnd.

Liefdevol, rechtvaardig, fair, vol compassie... het schijnt dichterbij het menselijk hart. Maar Friedrich Nietzsche bekritiseert het en zijn kritiek is gefundeerd en cruciaal. Hij zegt, “Je kunt niet zeggen dat God liefde is want waar liefde is, daar is haat en als je weet dat jouw God geen haat kent, kan hij geen liefde kennen. Hoe zal hij uitvinden dat dit liefde is? Om liefde te definiëren is een bepaalde ervaring van haat nodig. Om stilte te herkennen is lawaai nodig. Om schoonheid te herkennen is lelijkheid nodig. Je bent levend omdat iedere dag veel mensen sterven en je het verschil kunt zien. Als er niemand doodging, zou je zelfs niet in staat zijn voor te stellen wat leven is.” Zijn kritiek is erg psychologisch. Hij zegt dat je dan een deel neemt, een kant van de munt en de andere kant niet meetelt. Dit is onmogelijk. Je kunt geen munt met een kant hebben. Je kunt hem dunner maken maar de andere kant blijft – of beiden of geen.

Nietzsche zegt dat de God van Jezus niets is dan de vervolmaking van het Joodse begrip van God. Hij was boosheid, hij was haat, hij was woede. Jezus heeft de andere kant van de munt genomen, maar beiden zijn helften en God is heel. Als er enige God is, dan kan hij alleen heel zijn.

Jezus zegt, “Als iemand jou slaat, wees dan niet boos, maar met nederigheid geef hem de andere wang ook.” Het is zo’n mooi idee, maar een man als Friedrich Nietzsche heeft een inzicht en volwassenheid die de gewone massa niet kan hebben. Zijn kritiek is een van de voorbeelden van het hoogste bereik van filosofie. Nietzsche zegt, “Als iemand me op een van mijn wangen slaat, ben ik niet zo onmenselijk om hem de andere wang te geven. Dat is egoïstisch. Het is proberen te bewijzen dat ‘jij bent enkel een gewoon wezen – ik ben een Messias, een boodschapper van God. Ik vergeef je en als jij ervan geniet me te slaan, kun je me nog meer slaan.’

Nietzsche’s punt is dat je de andere persoon reduceert tot uiterste vernedering. Niemand heeft in tweeduizend jaar tijd deze vraag gesteld.

Nietzsche zegt, “Als iemand mij slaat, zal ik hem zo hard slaan als ik kan omdat ik net zo menselijk ben als jij bent. Ik wens mezelf niet heiliger te bewijzen dan jij, hoger dan jij, superieur aan jou. Ik respecteer jouw menselijkheid en ik accepteer jouw uitdaging. Jij sloeg me op mijn gezicht. Je hebt mij de uitdaging gegeven.”

Hij zegt dat het idee van Jezus respectloos is. En zeker als je diep in de psychologie kijkt, zul je vinden dat het beledigend is.

Je accepteert de ander niet als een man gelijk aan jou. Hij is een onwetend man, onverlicht. Jij bent verlicht.

Je scheidt een afstand tussen jezelf en de persoon die je geslagen heeft.

Nietzsche zegt, “Ik kan niet die afstand creëren. Die afstand is niets dan vervulling van een erg subtiele soort – een vervulling niet van jouw wezen maar alleen van jouw ego.”

Maar de bisschop dacht dat door het lezen van de Bergrede de oude man overtuigd moest zijn dat Jezus net zo verlicht was als Gautam Boeddha. Hij las twee zinnen en zei de bisschop, "Dat is genoeg. Wie dit geschreven heeft zal in een toekomstig leven verlicht worden, maar wat dit leven betreft, vergeet het maar.

De bisschop zei, "Maar de zinnen zijn zo mooi – elk woord is een diamant op zich."

De Zenmeester zei, "Het is geen kwestie van woorden. Terwijl jij aan het lezen was, luisterde ik ook naar de ruimtes ertussen. De man was heel helder zover het de woorden betreft maar de ruimtes geven hem compleet bloot. Wat hij zegt is slechts mind spul, het is niet zijn ervaring. Maar de man is goed. Wees niet bezorgd; in een toekomstig leven zal hij een verlicht mens zijn."

Kijk – leven is geen moeilijke zaak. Het wordt een probleem als jouw leven een kant wil opgaan en jouw mind trekt jou in een andere richting en je in conflict raakt, verscheurd. Je kunt naar geen enkele kant gaan ... want de helft van jou probeert in een andere richting te gaan.

Het leven wordt absoluut eenvoudig als je begint te functioneren van iets wat hoger is dan jouw mind. In het begin is voor elke zoeker de hele zoektocht een ruimte te vinden boven de mind.

Eenmaal een kleine ruimte boven de mind gevonden, verdwijnt elk dualisme, alle spanning, alle angst. En vreemd genoeg geeft de mind, die nooit onder jouw controle was, zich plotseling aan jou over.

Mind als een meester is een ramp.

Mina als een dienaar is een mooi geschenk van de natuur. Je moet gewoon de meester vinden – en het is niet ver weg.

Het is net boven de mind.

Slechts een stap.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Het is erg moeilijk mij ooit als erg moedig voor te stellen. In feite voel ik me meestal als een muis.

Kunnen de kwaliteiten van liefde en meditatie zelfs een muis veranderen in een Boeddha? P.S. Ik ben zo'n bange muis geweest dat dit mijn eerste vraag in acht jaar is.

Een muis kan een Gautam Boeddha worden.

Hij heeft gewoon een fles alcohol nodig; als hij dronken wordt, begint hij te vergeten dat hij een muis is. Wie zei dat hij een muis is? Onder de invloed van alcohol, kan hij beginnen te brullen als een leeuw. Maar als de alcohol uitgewerkt is, met de invloed ervan op jouw mind en lichaam zul je weer een muis zijn.

En het is erg pijnlijk. Een muis zijn is oké, maar opnieuw een muis zijn -- dat doet zeer. Maar de muis heeft zijn eigen kwaliteiten, hij heeft zijn eigen intelligentie. Miljoenen menselijke wezens hebben veel potenties, veel talenten, en die blijven ongebruikt.

Dus als andere dieren die dieper in duisternis, dieper onbewust zijn, niet een hogere staat van bewustzijn kunnen bereiken, moet je niet om hen lachen.

Je moet het oude verhaal gehoord hebben, wat bijna universeel is – in elke taal, in elk land bestaat zoiets als dit verhaal....

Eeuwenlang is het doorgegaan: dat de muizen altijd worden gekweld door de katten en ze hebben altijd conferenties, discussiegroepen over – hoe van de katten af te komen?

Tenslotte zei een oude muis, "Ik heb van de ouderen gehoord... dat er een manier is. Je moet een bel rond de nek van de kat binden, en alle problemen zullen opgelost zijn – want waar ze ook is, we zullen het weten. Het is slechts omdat we het niet weten dat we gepakt worden."

Maar de hele menigte lachte, gielde. Ze zeiden, "We hebben dit soort geluid in elke conferentie gehoord, maar de kwestie blijft hetzelfde: wie gaat de bel om de nek van de kat binden?"

De oude muis zei, "De oplossing is in onze handen, maar degene die dit in een realiteit kan veranderen is nog niet gekomen."

Een jonge muis zei, "Ik kan het doen. Dit is niets."

Ze zeiden, “Je bent niet wijs, je bent niet eens volwassen, je hebt niet eens stemrecht.””

Maar de jonge muis zei, “Het probleem heeft niets te maken met burgerrecht of leeftijd. Het heeft niets met deze dingen te maken, het heeft iets met intelligentie te maken. Ik heb het.”

Ze zeiden, “Oké, geef hem een kans. We zijn bang – want je vader en moeder zijn weg vanwege een heilige pelgrimstocht en je zult zeker door de kat worden opgegeten. Wat voor antwoord zullen we hen geven?”

De jonge muis zei, “Maak je niet bezorgd. Ik heb het compleet wetenschappelijk berekend.” En hij slaagde!

Hij ging vaak naar de plaatselijke drogist; dat was zijn meest geliefde plek. Dus hij bracht een paar slaappillen mee en deed ze in de melk van de kat. Natuurlijk, toen de kat de melk dronk, viel ze voor vijftien of twintig minuten bewusteloos. Dat was genoeg tijd – hij bond de bel rond haar nek en de volgende dag was iedereen verbaasd, de katten waren verbaasd omdat ze geen enkele muis konden vangen. De muizen waren verbaasd... Eeuwenlang wisten we dat de enige oplossing een bel was maar niemand deed iets. En nu kunnen we zien dat het een eenvoudig ding was. Als je in de levens kijkt, de vroegere levens van Mahavira – in veel van zijn levens was hij een dier. Hetzelfde is het geval met Gautam Boeddha. Beiden hebben honderden verhalen verteld van hun vroegere levens. In veel van hun levens waren ze planten, in veel van hun levens waren ze vogels, in veel levens waren ze andere dieren.

In een verhaal vertelde Boeddha dat hij een olifant was en er brand in het bos kwam en hij wegrende – al de dieren rende het bos uit. Het vuur werd steeds meer gevaarlijk. De olifant rende en kwam uit de vuurcirkel. Voor een paar minuten wenste hij gewoon onder de boom te rusten, en toen hij zijn vierde voet op de grond wilde zetten, werd hij bewust van een klein konijn dat daar zat, onder de bescherming van zijn voet. De olifant had het moeilijk. Als hij zijn voet op de grond zou zetten, zou het konijntje niet overleven. Als hij zijn voet niet neerzette... het vuur kwam eraan. En het vuur kwam maar de olifant bleef vastbesloten het konijntje niet te doden. Hij stierf in het vuur. Gautam Boeddha zei, “Ik werd als mens geboren vanwege mijn kleine daad van compassie jegens het konijntje.” Geen dier, geen boom, niets in de existentie is onbekwaam om verlicht te worden. Het kan een beetje tijd kosten, of een beetje meer tijd, maar verlichting is een bestemming. Het is een bestemming van de hele existentie.

De hele existentie moet op een dag een feest van licht worden.

Het idee van geweldloosheid in het Oosten ontstond vanwege deze ontdekking: dat elk dier de potentie heeft om de hoogste piek van waarheid, bewustzijn, liefde te worden. Het is lelijk hen te doden om te eten. Het idee van het niet doden van dieren vanwege eten kwam door de ervaring dat ze allen in staat zijn om goden in hun eigen recht te worden. Ze zijn gelijk aan jou – misschien een beetje meer onbewust, een beetje meer in het duister, maar ze zijn niet anders.

We zijn een familie

En het is niet alleen zo met de dieren; de hele existentie is een familie. Het zien en ervaren als een familie is wat met liefde wordt bedoeld.

Liefde wordt het meest belangrijke verschijnsel in de transformatie van de mens. Je hebt acht jaar lang geen vraag gesteld. Het is niet nodig je er bezorgd om te maken. Je kunt niet gevraagd hebben maar ik heb ook jouw vragen beantwoord. Het is slechts een kwestie van een beetje wachten; als je niet gaat vragen, ga ik je toch antwoord geven.

En wees niet bezorgd dat je angst in je hart hebt.

Iedereen heeft angst in het hart omdat iedereen de dood in de toekomst heeft. Het kan niet worden gezegd dat je slechts het discipelschap kan beginnen als je de angst hebt laten vallen – dat zal de deur sluiten. Ik zeg je: angst, hebzucht, boosheid, alles is toegestaan.

Je moet gewoon een beetje dichterbij komen, de tempel binnengaan.

Precies het binnengaan brandt alles weg wat er onecht aan je is.

Alleen puur goud blijft er over.